

**Aalisarnermut, Piniarnermut Nunalerinermullu Naalakkersuisoq
Avtangiisinut Pinngortitamullu Naalakkersuisoq**

**Landsstyremedlemmet for Fiskeri, Fangst og Landbrug
Landsstyremedlemmet for Miljø og Natur**

Landstingmedlem Lene Knüppel

/HER

Besvarelse af § 36 stk. 1 spørgsmål vedrørende et foreløbigt importforbud af hvalros til EU

4. oktober 2006
J.nr. 01.28/66.11/04
Postboks 269
3900 Nuuk
Oq/tel +299 34 50 00
Fax +299 32 47 04
aapip@gh.gl
www.nanoq.gl

Kære Lene Knüppel,

Du har stillet en række spørgsmål vedrørende foreløbigt importforbud for hvalrosprodukter i EU og vedrørende udarbejdelse og indhold af den nye bekendtgørelse om fangst af hvalros, der trådte i kraft 1. august 2006. Spørgsmålene vedrører både Landstyreområdet for Fiskeri, Fangst og Landbrug, og Landsstyreområdet for Miljø og Natur, hvorfor der er udarbejdet et koordineret svar på spørgsmålene. Indledningsvis skal vi også beklage den lidt forsinkede besvarelse.

1. Kan landsstyret inden det kommende møde den 26. september 2006 i vurderingsgruppen i EU dokumentere, at det kan udelukkes, at eksport af hvalrosprodukter skader vores hvalros bestande og at importforbuddet i øvrigt er ubegrundet?

Vurderingen af hvorvidt eksport af hvalrosprodukter skader vores hvalrosbestande er i henhold til CITES´ retningslinier ensbetydende med at der skal foretages en såkaldt "non-detrimental finding". En sådan vurdering foretages af den nationale videnskabelige myndighed, der i Grønland er Grønlands Naturinstitut.

Hvalros er opstillet på CITES konventionens liste III. Derfor er Grønland ikke forpligtet til at udarbejde en "non-detrimental finding" for hvalros. Indenfor EU er hvalros opstillet på bilag B, hvilket svarer til CITES liste II. Derfor har man i EU besluttet at hvalros skal igennem en videnskabelig vurdering, inden man kan udstede en CITES importtilladelse.

EU har den 26. september 2006 besluttet at indføre et forbud mod import fra Grønland af produkter fra hvalros. Landsstyret vil i den forbindelse arbejde på gradvist at bringe kvoten på et niveau, der vil sikre en fortsat eksport. Derud-

over vil Hjemmestyret på baggrund af EU's vurdering overveje at bringe arten for det grønlandske videnskabsråd, på trods af at arten er opstillet på liste III.

Det kan fremhæves at en ny bekendtgørelse om beskyttelse og fangst af hvalros er trådt i kraft pr. 1. august 2006. Med denne er der indført en række tiltag der skal begrænse fangsten, hvilket er et vigtigt første skridt på vejen til at sikre en optimal, bæredygtig udnyttelse.

En af de betragtninger som set fra en administrativ vinkel kan fremhæves er den traditionelle udnyttelse af arten.

Så længe der har boet mennesker i Grønland, ligeså længe har hvalrossen været udnyttet som bl.a. kødforsyning og hundefoder, ligesom der har været tradition for at bruge knogler og tænder. Hvalrosfangst er stadigvæk en vigtig del af den grønlandske fangerkultur, og i visse egne af Grønland er hvalrossen en særdeles vigtig kilde til kød og hundefoder. Alle dele af hvalrossen udnyttes, og fangsten rettes mod de største dyr, da de giver det størst kødudbytte. Hvalrosfangst har derfor stor socioøkonomisk betydning for fangerne i visse områder, og da en stor del af fangsten foregår i yderdistrikter med få alternative beskæftigelsesmuligheder vurderes det, at hvalrosfangst lang tid fremover vil være en integreret del af fangerkulturen selvom om man ser bort fra eksportmuligheder for kranie og tænder.

Med den nye bekendtgørelse har Landsstyret nu fået et redskab, der vil blive brugt til at sikre en optimal bæredygtig udnyttelse af vore hvalrosbestande. I områder hvor fangsten hidtil har været vurderet som ikke bæredygtig, vil kvoter blive reduceret gradvist for at sikre fangererhvervets tilpasningsmuligheder. Derfor har man i Hjemmestyret ellers henstillet til, at man afventede kvotefastsættelserne for 2007, inden man i EU vurderer importforbuddet.

2. Har den hidtidige udnyttelse af hvalrosser i henholdsvis Vestgrønland, Nordvestgrønland og Nordøstgrønland været bæredygtig?

Modelberegninger, der beskriver bestandsudviklingen for de 3 bestande (Nordvestgrønland, Vestgrønland og Østgrønland), tyder på at fangsten i Nordvest og Vestgrønland ikke har været bæredygtig. Der er betydelig usikkerhed forbundet med anvendelsen af modeller, men der er ingen tvivl om at bestandene er reduceret kraftigt i forhold til tidligere.

Hvalrosbestanden i Østgrønland er øget over de seneste 60-70 år, hvorfor fangsten her vurderes som bæredygtig.

3. (a) Hvorledes vil Landsstyret i forbindelse med den kommende kvotefastsættelse sikre, at den fremtidige udnyttelse af hvalrosbestandene sker

på et bæredygtigt grundlag, og (b) i hvilket omfang har Landsstyret i den henseende og omkring vedtagelsen af den seneste bekendtgørelse om beskyttelse og fangst af hvalros konkret rådført sig med de fangere, der i de relevante fangstområder gennemfører fangst af hvalros?

Ad. 3a) Landsstyret indhenter i forbindelse med kvotefastsættelser den nyeste biologiske rådgivning fra Grønlands Naturinstitut eller andre organer, der rådgiver Landsstyret. Ifølge de seneste oplysninger fra Grønlands Naturinstitut mangler biologerne nye tal på bestandenes størrelse, samt viden om udveksling af dyr mellem områderne. Nylige iagttagelser tyder dog på, at hvalrosbestanden er øget, og at der foregår en større udveksling mellem den Vestgrønlandske bestand og de canadiske bestande end hidtil antaget. Dette antyder, at den Vestgrønlandske bestand er mindre sårbar end hidtil vurderet.

Landsstyret har, jævnfør den nye bekendtgørelse om beskyttelse og fangst af hvalros, fastsat kvoter for den resterende del af 2006 udfra biologisk viden, fangststatistik og bruger viden, og vil i løbet af de næste måneder fastsætte kvoter for kvoteåret 2007. Kvoten for oktober til december 2006 i Østgrønland anses som bæredygtig.

I Nordvest- og Vestgrønland har Landsstyret, på grund af hvalrossens store socioøkonomiske betydning, valgt en gradvis reduktion af fangsten for at tage hensyn til fangererhvervets tilpasningsmuligheder. Det er således målet, at kvoten inden for en kort årrække vil være reduceret til et niveau der gør hvalrosfangsten bæredygtig i hele Grønland.

Ad. 3b) I år 2002 blev første udkast til fire bekendtgørelser sendt i høring, herunder bekendtgørelse om hvalros. Der er i den nugældende bekendtgørelse foretaget visse ændringer i forhold til udkast fra 2002, bl. a. på baggrund af de indkomne høringssvar fra første høringsrunde, samt ny viden indenfor området: kravet om harpunering er, bl. a. nyt. Høringen i 2002 blev også udsendt som pressemeddelelse.

Udkastet fra 2006 er i april 2006 sendt til høring hos Fangstrådet, bestående af repræsentanter fra KANUKOKA, KNAPK og TPAK, bl. a. for at vurdere om der var grundlag for en ny høring. I denne forbindelse var det kun KANUKOKA's repræsentant, der afgav høringssvar. Det fremgår af høringssvar fra KANUKOKA's repræsentant i Fangstrådet, at forslaget har været rundsendt til kommunerne. Høringen gav ikke anledning til ny høring af bekendtgørelsen til en bredere kreds.

4. Har Landsstyret været bekendt med, at der med henvisning til CITES-konventionen blev arbejdet for handelsrestriktioner omkring hvalros ? I

bekræftende fald ønskes det oplyst, hvornår Landsstyret blev bekendt med dette.

Ja, 1. september 2006, modtog Hjemmestyret en e-mail fra Skov- og Naturstyrelsen vedrørende indførsel af et foreløbigt importstop for hvalrosprodukter til EU-lande. Derudover er Hjemmestyret ved tidligere lejligheder gjort bekendt med at hvalros kunne blive genstand for en videnskabelig vurdering i overensstemmelse med CITES indenfor EU, da den er opstillet på bilag B i EU, hvilket svarer til CITES liste II.

Landsstyret er i forbindelse med skriftlig orientering af 6. september 2006 blevet orienteret om at EU har indført et midlertidigt stop efter indstilling fra Storbritannien, men at man fra dansk side sideløbende indstiller at EU, på grund ny indført grønlandske lovgivning på området, foreløbigt forholder sig positivt for import.

5. Har Landsstyret i øvrigt været bekendt med, at såfremt der ikke skete dokumenterbar bæredygtig udnyttelse af dyrearter under CITES, så kunne konsekvensen blive handelsrestriktioner ? I bekræftende fald ønskes det oplyst, hvornår Landsstyret blev bekendt med dette.

CITES overordnede formål er som bekendt at regulere og overvåge den internationale handel med udryddelsestruede dyr og planter. Derfor er det vores vurdering, at ethvert siddende landsstyre siden indførelsen af hjemmestyreordningen har været klar over, at international handel af de omfattede arter skal ske efter konventionens retningslinier.

I relation til det stillede spørgsmål skal vi i den forbindelse præcisere, at konventionen udstikker retningslinier om, at et lands nationale videnskabelige myndighed i visse tilfælde skal erklære, at eksporter eller importere ikke vil være til skade for artens overlevelse (altså en "non-detrimental finding"). Såfremt det af den ene eller anden årsag ikke er muligt at udelukke at eksport har betydning for fangsten, vil det få indflydelse på en given eksport eller import, fordi det så ikke vil være muligt at udstede de nødvendige tilladelser. Som beskrevet ovenfor optræder hvalros på CITES liste III, hvorfor Grønland ikke er forpligtet til at lave en "non-detrimental finding" vurdering.

Det nuværende landsstyre tiltrådte som bekendt den 25. november 2005. Landsstyret er ved flere lejligheder blevet orienteret om disse retningslinier. Blandt andet blev landsstyret mundtligt orienteret af Direktoratet for Miljø og Natur om konventionens retningslinier, med udgangspunkt i den verserende sag om eksport af narhvaler i marts måned 2006, hvor landsstyret ved samme lejlighed havde mulighed for at stille uddybende spørgsmål.

Følgende fremgår af § 9 stk. 3 i bekendtgørelse nr. 9 af 5. juli 2005 om beskyttelse og fangst af hvalros: "Forinden skud afgives mod hvalrossen skal den harpuneres. Den anvendte harpun skal være tilknyttet 1 eller flere fangstblærer eller bøjer således at fangsttab indgås." I læserbrev af 5. september 2006 i AG fremgår det, at Leif Fontaine er af den opfattelse, at det i Vestgrønland nærmest er utopi at harpunere hvalros før den skydes.

Mine spørgsmål er derfor:

6a) Hvorledes forholder Landsstyret sig til Leif Fontaines udsagn?

Landsstyret har taget Leif Fontaines udsagn til efterretning. På baggrund af de fangstrapporteringskemaer, der skal indsendes af fangerne efter hver fangst af hvalros, vil Direktoratet for Fiskeri, Fangst og Landbrug (DFFL) løbende se på effekten af bekendtgørelsen. Anskudte og mistede dyr skal også rapporteres, og harpuneringskravets effekt skulle således afspejles i fangstrapporterne. Når der foreligger et rimeligt datamateriale vil bekendtgørelsens regler blive revurderet og ændret såfremt der er grundlag herfor.

6b) Har Landsstyret konsulteret Fangstrådet eller andre brugere før bestemmelsen i § 9 stk. 3 blev udfærdiget?

I tillæg til besvarelse af punkt 3b, kan nævnes, at det fremgår af høringsvar fra KANUKOKA's repræsentant i Fangstrådet, at forslaget har været rundsendt til kommunerne.

6c) Har Landsstyret overvejet andre muligheder for at undgå fangsttab end den i § 9 stk. 3 beskrevne ved harpunering før skud?

Landsstyret har overvejet alternativer til harpuneringskravet. Alternativet til harpuneringskravet for at sikre en fremtidig hvalrosbestand i Vestgrønland var en totalfredning syd for 70°30' N. Kravet skal derfor ses som et forvaltningsredskab, der skal sikre en fortsat fangst, baseret på en optimal bæredygtig udnyttelse.

6d) Hvis ja, hvorfor har Landsstyret så valgt netop denne metode for at undgå fangsttab? Såfremt Landsstyret ikke har overvejet andre metoder for at undgå fangsttab ønskes en begrundelse herfor.

Et alternativ var, som ovenfor nævnt, en totalfredning syd for 70°30' N. På baggrund af høringsvar og hensyntagen til den traditionelle fangst i området fra 66° N og nordpå blev dette forslag ikke gennemført. Det er dog nødvendigt, at fangsten begrænses, specielt i Vestgrønland, for at bevare bestanden i fremtiden. NAMMCO har siden 1995 anbefalet en begrænsning af fangsten, hvilket nu sker ved kvotering, fredning af hunner, fredning på landgangspladser og kravet om harpunering.

Bestemmelsen er medtaget, idet det er konstateret, at der sker et meget stort tab af anskudte hvalrosser, der ofte synker i forbindelse med fangsten. Det fremgår af den biologiske rådgivning om bæredygtig fangst, at omkring hver tredje eller fjerde hvalros, der dræbes i Grønland, synker og mistes. Dette skyldes, at hvalrossen har forholdsvis lidt spæk i forhold til kropsvægten, og har tunge knogler, hvilket gør, at den er tungere end havvand. Derfor vil hvalrosser som regel synke og gå tabt, hvis de ikke er harpuneret først. Ved totalfredning af voksne hunner er det alligevel nødvendigt for fangeren, at komme tæt på hvalrossen for at bestemme om det er en hun eller han. Kravet om harpunering sikrer således både at fangeren kan se, at det er en han, og at man undgår spild ved at hvalrossen synker.

Den Nordatlantiske Havpattedyrskommission NAMMCO, som Grønland er medlem af, afholder i november 2006 en workshop om anskudte og tabte dyr i forbindelse med fangst som tema. DFFL og repræsentanter for fangerne deltager i dette workshop, der skal bl.a. skal fremkomme med anbefalinger til hvordan man undgår fangsttab.

7. Kan Landsstyret oplyse andet af relevans for sagen?

Grønlands Naturinstitut (GN) oplyser, at der siden den seneste drøftelse af hvalros i NAMMCO, er udført satellitsporinger og flytællinger af hvalros. Desværre betød usædvanlige isforhold, at der ikke blev set nok dyr til at beregne bestandens størrelse. En anden flytælling, foretaget af Danmarks Miljøundersøgelser havde imidlertid mere held, og disse tællinger kan ifølge GN muligvis bruges til at beregne antallet af hvalrosser på Store Hellefiskebanke.

GN har desuden oplyst, at man er ved at behandle dna prøver indsamlet fra Sisimiut-Disko, Qaanaaq og Baffin Island, der forhåbentlig kan være med til at give bedre viden om bestandsafgrænsninger.

Som tidligere nævnt skal der i løbet af de næste måneder udarbejdes kvoter for 2007, og det er forhåbningen, at de seneste tællinger foretaget af GN/DMU kan nå at analyseres og dermed indgå i en ny biologisk rådgivning.

Med venlig hilsen

Finn Karlsen
Landsstyremedlem for Fiskeri, Fangst og Landbrug

Asii Chemnitz Narup
Landsstyremedlem for Sundhed og Miljø